

[P. C. Petersen.]

Avl, der nu skal bjærges, idet jeg finder, der er taget rimeligt Hensyn til, at det mindre Landbrug under disse særlige Forhold, hvor Indførselen af Korn og Foderstoffer maa anses for at være saa godt som uden Betydning, alligevel kan fortsætte sin Produktion i det Omfang, de nuværende Tilstande tillader.

Det har været sagt, ikke her i Tinget, men andre Steder, at vi har alt for mange smaa Landbrug, og at dette viser sig, hver Gang man er ude i saadanne Forhold, som vi er for Tiden, hvor Landbrugsproduktionen hovedsagelig skal bygges paa egen Avl. Men jeg tror ikke, at denne Betragtning er rigtig. For det første har en hel Del Familier deres Erhverv og Ophold paa disse smaa Landbrug, og dertil kommer, at Danmark jo ikke er et Lånd, der har meget store Arealer til Raadighed for sin Befolkning. Jeg synes derfor, man maa være glad ved, at vi netop har en Mængde smaa Landbrug. Jeg antager, at de tilsammen udgør mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige Landbrug, og derfor skulde man nødig slaa dem ned. Jeg synes tværtimod, der er Anledning til at støtte dem det mest mulige, og det mener jeg altsaa ogsaa sker efter den Lovgivning, Rigsdagen nu er i Færd med at gennemføre.

De Priser, der fastsættes for Rug og Hvede, som er ret høje, vil utvivlsomt give Anledning til en Forhøjelse af Brødpriserne, maaske navnlig Rugbrødsprisen, og en saadan Prisstigning paa Rugbrød kan jo volde Bekymring i mange Hjem, navnlig de mindrebedlede; men jeg har forstaaet den Betænkning, der er afgivet af Folketingsudvalget, og ogsaa den højtærede Ministers Udtalelser i Folketinget saaledes, at man overvejer en Ordning, der gør det muligt at overvinde disse Vanskeligheder. Det menes at kunne ske enten ved en Lønregulering eller paa anden Maade. Jeg vil haabe, der bliver gennemført en Ordning, som imødekommer de Krav, der her kan stilles.

De faste Priser, der findes i § 4, for alt Brødkorn, der skal afleveres, opfatter jeg saaledes, at der ikke under nogen Omstændighed kan være Tale om at forhøje Priserne paa Brødkornet ud over de her fastsatte. Ogsaa Bestemmelsen i § 8, Stk. 1, om Korn i fri Handel, altsaa ikke Brødkorn, gaar jeg ud fra skal overholdes, saaledes at det er forbudt at jobbe Prisen paa Foderkorn op over de nævnte 28 Kr. pr. 100 kg plus de af Ministeren fastsatte Omkostninger. Man skulde jo nødig i det kommende Høstaar ud for det samme, som er sket i indeværende

Høstaar, hvor Priserne paa Foderkorn er blevet jobbet op, saa at det næsten har været umuligt, navnlig for de mindre Landmænd, at købe Foderkorn. Det er en Kendsgerning, at det er sket, uden at der fra nogen Side er skredet ind derimod. Jeg vil derfor have Lov til at forstaa det saaledes, at Byg, Havre og Blandsæd i det nye Høstaar højst maa koste 28 Kr. pr. 100 kg plus de fastsatte Omkostninger.

Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, efter at den højtærede Landbrugsminister har gjort Rede for dem, og jeg skal da slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse uændret.

Bækgaard: Grunden til, at vi nu igen staar over for at skulle gennemføre en Kornordning, er jo den, at vi maa indrette os paa at klare os igennem det kommende Aar med vor egen Avl, idet vi ikke med nogen Sikkerhed kan regne med at supplere den med Indkøb udefra, saaledes som vi har været vant til. Vi har gennem flere Aar haft saadanne Ordninger og har ogsaa haft det i indeværende Aar, hvor Begrundelsen var nogenlunde den samme. De Ordninger, der ligger nærmest forud for den sidste, har imidlertid haft en anden Baggrund og derfor ogsaa en noget anden Karakter. Medens disse har haft til Formaal at regulere Prisen og derfor ogsaa Importen, for at Kornavlerne kunde faa en nogenlunde anstændig Pris for deres Korn, saa er det her foreliggende Forslag til en Kornordning, ligesom ogsaa indeværende Aars, mere en Fordelingsordning, og navnlig da med det Hovedformaal at sikre Samfundet det nødvendige Brødkorn. Deri ligger ogsaa, at Prisspørgsmaalet faar en noget anden og mere fremtrædende Betydning end tidligere, dels fordi der maa være en Animering til at fortsætte Dyrkningen af Korn, og helst udvide den, navnlig udvide Brødkornsdyrkingen, dels ogsaa fordi baade Hjælpemidlerne til Dyrkningen og Avlen af andre Produkter er undergaaet prismæssige Forandringer.

At skabe en Kornordning, som er nogenlunde tilfredsstillende for alle, er ikke nogen let Opgave. For det første er der den Forskellighed i Interesser vedrørende Prisen paa Korn, som ganske naturligt gør sig gældende i det store og hele mellem Producent og Forbruger, men det skal dog siges til Forbrugernes Ros, at jeg tror, de allerfleste har den Forstaaelse, saaledes som Forholdet er nu, at Producenten maa have